

336

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 czerwca 1994 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: prezes Trybunału Konstytucyjnego
A. Zoll,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki (sprawozdawca), T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzcіński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniach 4 i 11 maja oraz 8 i 13 czerwca 1994 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 i z 1993 r. Nr 47, poz. 213) wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1994 r. o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), a w szczególności o ustalenie:

1. Czy zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej określenie „dane identyfikujące funkcjonariuszy tych organów i osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego, wykonujących zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu” należy rozumieć jako obejmujące wszystkich funkcjonariuszy organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz wszystkie osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego czy też jedynie funkcjonariuszy wywiadu i kontrwywiadu oraz osoby z nimi współdziałające?

2. Czy pojęciem tajemnicy państwowej obejmuje się także osoby, które były w przeszłości funkcjonariuszami

organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, oraz osoby, które w przeszłości współdziałały z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego?

ustalił:

1. Określenie „dane identyfikujące funkcjonariuszy tych organów i osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego, wykonujących zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu”, zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), należy rozumieć jako odnoszące się nie do wszystkich funkcjonariuszy organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego i osób współdziałających z organami bezpieczeństwa publicznego, lecz jedynie do tych, które wykonują zadania z zakresu wywiadu lub kontrwywiadu.

2. Pojęcie tajemnicy państwowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), nie obejmuje danych identyfikujących osób, które w przeszłości były funkcjonariuszami organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego albo które z tymi organami współdziałały, chyba że osoby te wykonywały zadania z zakresu wywiadu lub kontrwywiadu, a ujawnienie tych danych mogłoby narazić na szkodę obronność, bezpieczeństwo lub inny ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewodniczący: A. Zoll

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzcіński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska